

Dijous 29 durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 12,49-53): En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «He vingut a calar foc a la terra, i com voldria que ja estigués encesa! Haig de rebre un baptisme, i com desitjo que això es compleixi! ¿Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. He vingut a portar-hi divisió. D'ara endavant els cinc membres d'una família estaran dividits entre ells: tres contra dos i dos contra tres. Es dividiran el pare contra el fill, i el fill contra el pare; la mare contra la filla, i la filla contra la mare; la sogra contra la nora, i la nora contra la sogra».

«He vingut a calar foc a la terra»

+ Mn. Joan MARQUÉS i Suriñach
(Vilamarí, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangelí ens presenta Jesús com una persona de grans desigs: «He vingut a calar foc a la terra, i com voldria que ja estigués encesa!» (Lc 12,49). Jesús voldria ja veure-la cremar amb l'ardor de la caritat i la virtut. Com aquell que no diu res! Ha de passar la prova d'un baptisme, és a dir, de la creu, i ja voldria haver-la passada. Naturalment! Jesús té plans, i té pressa per veure'ls acomplerts. Podríem dir que té una santa impaciència. Nosaltres també tenim idees i projectes, i els voldríem veure realitzats de seguida. El temps ens fa nosa. «Com desitjo que això es compleixi!» (Lc 12,50), ha dit Jesús.

És la tensió de la vida. És el neguit que experimenta tota persona que té grans projectes. Per altra banda, un que no tingui desigs és un aturat, un mort, un fre. I, a més, un trist, un amargat, un que se sol esbravar criticant els qui treballen. És la gent de desigs la que es mou i fa moure; la que progressa i fa progressar.

Tingues grans desigs! Apunta enlaire, amunt! Busca la perfecció personal, la de la teva família, la del teu treball, la de les teves obres, la dels encàrrecs que et facin. Els sants han aspirat al màxim. No s'han espantat davant l'esforç i la tensió. S'han mogut. Mou-te tu també! Recorda les paraules de sant Agustí: «Si dius prou, estàs perdut. Afegeix sempre, camina sempre, avança sempre; no t'aturis pel camí, no

reculis, no et desviis. S'atura el qui no avança; reula el qui torna a pensar en el punt de sortida, es desvia el qui apostata. És millor el coix en el camí, que el qui corre fora del camí». I afegeix: «Examina't i no t'accontentis amb allò que ets si vols arribar a allò que no ets. Perquè tan bon punt et complaus amb tu mateix, t'has aturat». Et mous o estàs aturat? Demana l'ajuda de la Mare de Déu de l'Esperança!